

Væksten i OECD og i den globale økonomi er i 2016 fortsat hæmmet af den finansielle krise i 2008. Det forventes, at den globale vækst i 2016 vil ligge på 3 pct. (som i 2015) og på 3,3 pct. i 2017. Begge skøn er nedjusteret med 0,3 pct. pt. siden seneste Economic Outlook fra november 2015. Væksten i OECD antages at blive hhv. 1,8 pct. og 2,1 pct. for de to år, herunder hhv. 1,6 pct. og 1,7 pct. i Eurozonen. De nedjusterede forventninger til den globale vækst skyldes svag international handel, som i 2015 kun steg med 2,6 pct. Det moderate, økonomiske opsving i OECD tilskrives især ”udeblevne” investeringer og en svag vækst i lønningerne.

Det forventes (på trods af hidtidige erfaringer), at den pengepolitiske stimulus og lavere råvarepriser vil have en positiv effekt på væksten gennem et løft i investeringsniveauet i den private sektor samt et stigende privatforbrug fra reallønstigninger. I Eurozonen er BNP-niveauet først nu kommet op på før-krise-niveauet, mens dette blev opnået tidligere i USA, hvor både det offentlige gældsproblem og problemerne i den finansielle sektor blev håndteret mere resolut og up front.

Den positive effekt fra lavere oliepriser har været svagere end forventet, og den lave rente har endnu ikke medført et tilfredsstillende niveau af investeringer. Dette bekymrer ikke mindst i forholdet til den fremtidige produktivitetsudvikling.

I flere lande (herunder Euro-lande) har mange dårlige udlån hæmmet den pengepolitiske transmissionsmekanisme; mens problemstillingen i USA snarere er, hvornår pengepolitikken for alvor strammes som svar på udviklingen i beskæftigelsen, arbejdsløsheden og inflationsforventningerne. I USA forventes væksten i 2016 at være på 1,8 pct. trukket ned af den stærkere dollarkurs samt færre investeringer i energisektoren. En gradvis stigning i lønningerne forventes dog at øge den indenlandske efterspørgsel; mens arbejdsmarkedet nærmer sig fuld beskæftigelse, og væksten i 2017 forventes at stige til 2,2 pct.

Væksten har været aftagende i mange vækstøkonomier, især i lande, hvor eksporten er baseret på råvarer. Den svage vækst og efterspørgsel har været en medvirkende årsag til den senere tids faldende råvarepriser. I Brasilien forventes recessionen at være mere omfattende end tidligere antaget på grund af stor politisk usikkerhed og stigende inflation. Væksten i Indien forventes at fortsætte, også grundet stigende lønningerne til offentligt ansatte; mens væksten i Kina er aftaget ved overgangen til et større fokus på privatforbrug og services. Finanspolitisk stimulus udgør en betydelig støtte til væksten i Kina, men forventes samtidig at bidrage til udfordringerne med at opnå en langsom rebalancering af økonomien og undgå finansielle spændinger.

Væksten i den globale handelsvolumen faldt fra 3,7 pct. i 2014 til 2,5 pct. i 2015. Det er især importen i vækstøkonomierne, som står bag dette fald. I 2017 forventes den globale handel dog

at stige med 3,2 pct., givet finanspolitisk stimulus i Kina og en gradvis stabilisering af efterspørgslen efter råvarer, samt en svag forbedring af cykliske investeringer i de udviklede økonomier.

Usikkerheden på de finansielle markeder fortsætter i vækstøkonomierne. I Kina har den finanspolitiske stimulus medført positive reaktioner på de finansielle markeder ved en stabilisering af aktiemarkedene, mens faldet i de kinesiske valutareserver er blevet stoppet og valutakursen overfor dollaren er blevet styrket. Men samtidig medfører de finanspolitiske tiltag også, at kreditvæksten i begyndelsen af 2016 steg dobbelt så hurtigt som det nominelle BNP. En yderligere reduktion af den økonomiske vækst i Kina og en medfølgende finansiell turbulens anføres som en risiko for den globale vækst. I andre vækstøkonomier er tilliden til de finansielle markeder så småt ved at vende tilbage efter svækkelsen i begyndelsen af 2016. Selvom mange af vækstøkonomierne vurderes som mindre udsatte nu end før krisen, med større udenlandske valutareserver og lavere offentlig gæld, så er de indenlandske usikkerheder fortsat vedvarende i form af en stigning i den private gæld og politiske spændinger.

Også i Europa udgør de geopolitiske risici en trussel i form af bl.a. et potentielt exit af Storbritannien i EU. OECD forventer (med stor usikkerhed i beregningen), at et såkaldt "brexit" i 2020 vil medføre en reduktion i BNP på 3 pct. i Storbritannien og 1 pct. i resten af EU gennem en lavere samhandel. Et "brexit" vil desuden medføre spillovereffekter på de finansielle markeder i EU og Eurozonen.

OECD anbefaler et stærkere kollektivt svar fra landene for at løfte deres egen og den globale vækst. Det indebærer en ændring i policy mixet ved at supplere de pengepolitiske lempelser med et øget brug af ekspansiv finanspolitik og strukturelle reformer, som fokuserer på at fremme produktiviteten. Kombinationen af finanspolitik og strukturelle reformer forventes afgørende for at understøtte væksten. OECD anbefaler fortsat brugen af pengepolitisk lempelse i medlemslandene, indtil inflationsmålene er nået.

De lave renter gør det i mange lande muligt for regeringerne at styrke efterspørgslen gennem øgede, bæredygtige offentlige investeringer. Beregninger fra OECD viser, at hvis alle medlemslandene øger deres offentlige investeringer med 1/2 pct. af BNP, vil det efter et år kunne øge BNP i disse lande 0,6 pct. og medføre spillover effekter på resten af verden, så den samlede stigning i væksten på verdensplan vil være på 0,4 pct. af BNP. Kun i USA vil det medføre en øget offentlig gæld (på plus 1/2 pct. af BNP), mens de øvrige lande vil opleve faldende gældsrate pga. stigninger i de nominelle BNP.